
Ljeto 93. biskup je rekao: Ostanite!!?

Post Marinko - 23.02.08 16:50

Uvijek me lagano kopka jedno pitanje. Neznam koji je to bio svetac ali bilo je jako vruce, vrelo i bilo je ljeto 93. Misa je odrzana vani u dvoristu barlovske crkve. Bilo je puno vjernika, nije bilo mjesta u hladu, cjelo dvoriste je bilo puno. A biskup Komarica je bas fino pricao, nasao mi je zicu i suze su mi tekle. Jedna njegova poruka je bila: Ostanite, ne idite odavde!

Jeli to bila ispravna poruka s obzirom na okolnosti?

Jeli on znao malo vise nego mi, s obzirom da smo mi jako tesko mogli doci do vrjednih informacija a on je imao puno bolji pristup njima i kvalitetnije izvore.

Koliko je se on tada osjecao odgovoran da nam da prave signale?

Koliko je koraka on bio ispred nas?

Ocito je u textu da ja malo stavljam u pitanje tu njegovu poruku. Danas kada neki ljudi kojih se tice tema analiziraju ovu polemiku, oni tvrde da su biskupovi blizi suradnici prvi napustili BL i da su oni od malobrojnih spasili svoj kapital.

Nebih se zadovoljio bas odgovorom da je lako danas biti pametan. Cisto se nadam malo konstruktivnog polemiziranja ovdje. Bez namjere da se itko uvrjedi!

Lipi pozdravi!

Odg:Ljeto 93. biskup je rekao: Ostanite!!?

Post ivan - 24.02.08 04:08

To poruke o ostajanju slale su se narodu u kontesktu dužnosti koje je biskup obavljao. Dakle, dužnost mu je nalagala da to kaže. Međutim stvarnost i realnost su ipak nešto drugo. Znao je on da su to samo riječi koje neæe naiæi na mnogo efekta. To su znali i ti bliski oko njega. Da bi taj poziv imao nekog smisla morali su se naši sveæenici malo više pozabaviti utvrđivanjem nacionalizma kod našeg naroda. Jer jedino taj nacionalizma bi bio neka brana kojom se donekle moglo oduprijeti nacionalizmu onih èijim smo nacionalizmom bili okruženi. U naš narod se utuvljivala, ja bih je nazvao, ovèija poniznost i strpljivost kojom smo se mi trebal oduprijeti vukovima. Poptuno pogrešno. Kako kažu oni stari iz HSPa... na ljutu ranu ljutu travu.

Odg:Ljeto 93. biskup je rekao: Ostanite!!?

Post Marinko - 09.03.08 21:56

Ivane bas me zanima s kojega stojanja ovo pises. Ocito da znas nesto vise od mene, zato bih bio zahvalan kada bi malo pojasnio, naprimjer: "kontextu duznosti biskupa" Sta je njegova duznost? Zasto je njegova duznost da to tako kaze? Dali je njegova duznost da zadrzi katolike koje se moze nagovoriti da ostanu zbog boljeg poloazaja crkve na tim prostorima. Ili je pak njegova duznost da spasi katolike od pogibije? Ja sam naveo tvrdnju da su njegovi blizi suradnici medju prvima presli na slobodu. Kako je biskup znao da da njegove rijeci nemaju efekta, jeli netko imao vazniju ulogu od njega.

Zanimljiv si, ali bi cjenio da malo jasniji budeš :)

Nadam se da ce jos komentara doci!

Puno pozdrava!

Odg:Ljeto 93. biskup je rekao: Ostanite!!?

Post ivan - 10.03.08 13:29

Neznam ja ništa više što ne znaju drugi. Ono što hoæu reæi da je funkcija biskupa ne samo vjerska nego i malo šira. Znaš i sam je naša Crkva organizirana hijerarhijski, poput svake države, i kad su u pitanju neke krupnije stvari odluke se donose na višim instancama pa sve do Vatikana.

Nadalje znaš da je Banjaluka Biskupija najistoènija katolièka biskupija u ovom dijelu svijeta. Dalje od toga ide Pravoslavlje i Islam. Naravno da crkvenim geostatezima je sve to poznato i uèiniæe sve moguæe da se ta granièna Biskupija ne ugasne i pomakne ta neka granica razgranièenja meðu religijama. A Biskupiju možeš održati samo ako imaš ljude, vjernike, na tom tlu. I èini se sve da se ljude zadrži.

E sad dolazimo do toga da je biskup po dužnosti govorio ljudima da ostanu. On je zadužen između ostalog i da èuva i èini sve da tu zemlju saèuva kao što je to dužnost nekog vojnika. Pa bilo bi nelogièno da je govorio da idu jer zemlju jeste potrebno èuvati. E tu se saad postavlja pitanje PO KOJOJ CIJENI èuvati tu zemlju. E, tu je malo škakljivo. Gdje je granica te podnošljivosti i koja je cijena previše da se plati taj ostanak. O tome se može raspravljati i svatko ima svoje individualno

mišljenje.

Pa nije biskup bio toliko naivan da ne shvati u to vrijeme da æe se broj katolika drastično smanjiti u toj Banjaluci. Za tu procjenu nisi morao biti Ajnštajn. Na samom početku rata bilo je vidljivo da tu na meti nije bila neka suprostavljena vojska već narod kao cjelina, tj. etničko èišæenje.

A to što su ti neki njegovi suradnici nagulili prije ostalih meni nije poznato jer ne znam tko su oni. Ono što sam èuo da su èlanovi njegove bliže familije odlepršali prije veæine ostalih. Je li i zašto to bilo tako, ja baš i neznam. Vrlo moguæe da jeste. Ono što znam da su neki svu tu gungulu prošli puno lakše nego drugi. Sjeæam se kad sam ja nagulio odozdo i kad nisam imao ni gdje spavati ni šta pošteno jesti, neki su stanovali u nekim crkvenim stanovima i smještajima po Starog Gradu u ZG i tamo oko Ratkajevog Prolaza. Ono što neæu nikad zaboraviti je ono slanje paketa za Banjaluku i cijene koje su udarali ovi iz Caritasa od nas bijednika i beskuæenika po Hrvatskoj koji smo htjeli pomoæi našima u Banjaluci. Ono što zamjeram biskupu osobno, drugi možda imaju svoje viðenje, je to što taj Caritas nije malo bolje stegnuo jer svašta se tu radilo. Neki sveæenici su se ponijeli jako nekorektno u svemu tome i pokazali su i jedno drugo lice, koje baš i nije za pohvaliti se. Neki naravno, ne svi. Tu je biskup trebao biti malo energiji da se danas ne vuku repovi ogovaranja zbog raznih stvari koje su se oko toga dešavale.

No ono što je najvažnije je da tu funkciju biskupa vidiš ne samo kao religijsku već i malo kompleksnije. Isto tako da je svakome èovjeku ostao osobni izbor da donese odluku hoæe li ostati ili otiæi. Proèitao sam na jednoj drugoj stranici mišljenje jednog èovjeka koji je napisao jednom da je biskup trebao dignuti cijeli narod iz Banjaluke i sa njim naèelu napsutiti BL. Vjerovatno bi efekat tog èina bio u fokusu svjetskih medija. Kakve bi posljedice imao to ne znam ali bilo bi zanimljivo vidjeti šta bi taj pokvareni zapadni svijet uèinio da se to odigralo. Vjerovatno ništa. Bila bi to vijest za par dana iz divljeg Balkana i nikome ništa. Možda i ne bi. Tko bi znao odgovore na ta hipotetièka pitanja.

Na ovo sve se može nadovezati obnova i gradnja crkava po BL. Recimo da li je potrebno graditi crkvu u jednom Trnu kad u tom Trnu i okolici gotovo da i nema nijednog katolika. E ja sam za to da se gradi. Kao prvo jer te crkve su bile tu i prije pa kad su bile neka ih opet pa taman sam motiv gradnje bio inat. Znam da se crkve ne prave iz inata ali ja kao nesavršena osoba nemam ništa protiv gradnje ako je poriv i inat. Ne moraju to biti nema mramorna zdanja, nek su od kartona, ali neka ih. Drugi grade iako nikad prije toga nisu gradili pa moramo i mi tako.

Možda sve ovo gore nisam dobro prezentirao, jer sam malo umoran i glava radi smanjenom brzinom ali osnovna nit æe valjda biti donekle jasna.

Ostanite!!?

Post Josip - 10.03.08 22:32

Pokušat æu biti kratak.

Ima u oba pisanja ono nešto. Biskupu su govorili da bude Mojsije, da stane na èelo kolone i da izvede narod iz pogibelji. Vjerojatno je to Ivan èitao. Èini se to ispravnim, lijepim i simboliènim, ali biskup je bio sa svojim vjernicima svoj na svome, a Mojsije je bio u zemlji Egipat sa svojim narodom u svojstvu robova.

Što je radila biskupova obitelj i suradnici, to je njihov problem. Osobno mislim da su oni svako za sebe odlučili i sigurno im nije bilo lako donijeti takvu odluku, a vjerojatno im nije bilo lako tada zvati se biskupovom rodbinom. Zašto ovo govorim? Nekoliko naših koje sam sreo a bili su na radnim obavezama goli i bos, ali prvo su bili premlaæivani u starom domu JNA. U jednom od tih batinanja najgore je prošao upravo brat od jednog našeg sveæenika i baš zato što su ti krvnici znali da mu je brat sveæenik, zato su ga više mlatali. Mlatali su i ubijali naše sveæenike i èasne.

Što ovo znaèi? Nije uvijek lijepo se zvati rodbinom od sveæenika ili pak biskupa ili neke druge javne, eksponirane osobe.

Ne trebam ja braniti biskupa, on radi ono što drži ispravnim, njegovo je govoriti pravo, a tko æe ga slušati neka izvoli po volji i svojoj procjeni. I uostalom, zašto je palo na biskupa da on u ovo zadnje vrijeme, a i ono prije, vodi brigu o onima koji se žele vratiti ili žele vratiti svoju imovinu. Gdje su Hrvati iz BiH političari? U Hrvatskoj, pravoslavna crkva se bavi obnovom parohija, pastoralom a nekoliko srpskih stranaka i udruženja se tužakaju kod međunarodnih institucija o pravima Srba. Svaka èast.

Moj Marinko, sjeæaš se: "Quo vadis Domine?", kamo ideš Gospodine? "IDem da me ponovno razapnu." Svi smo u ratnom periodu proveli muène trenutke u rodnom gradu, kad je prekipjelo i kad se pružila prilika, snalazio se kako je tko već donio odluku. Biskup nije bježao od progona i tu se slažem s Ivanom, a što bi bilo da je to uèinio? Sigurno ne bi bilo vjernièki i to bi se mogla prozvati namještaljka...

Ovakav progon Hrvati u BiH su prošli za vrijeme turèina, i opet se nešto sabralo, rodilo i narodilo da smo uspjeli biti znak u našem gradu i u ovo posljednje vrijeme. Došao je progon, ali opet æe doæi vrijeme sabiranja, osobno vjerujem. Nešto zbog posla, nešto æe se vratiti uživati penziju, nešto je i ostalo. Zato se krenulo u gradnju crkvi. One koje su totalno porušene uglavnom se grade puno manje. One koje se obnavljaju, samo se obnove i to je to. U Trnu je bila misa polnoæka u novosagrađenoj crkvi koja je manjih dimenzija. I nije da tamo nema vjernika za blagoslov kuæa 2005. godine bilo je 240 katolika. U našim Barlovcima slièno tako. Npr. prošle godine je bilo 6 krštenja, prethodne 11. Pa, nije to baš za baciti i za

otpisati. Tako da mogu ustvrditi da se crkve ne rade iz inata, već jer su potrebne. A znate ono pravilo, kad se već nešto pravi onda treba misliti najmanje jedno stoljeće unaprijed, to je nepisano pravilo u Crkvi.

Pokušao sam biti kratak ali ne ide. Plameni bi citirao i rekao: "Oèe oprosti im ne znaju što èine" daj nam Bože takvu ljubav.

Odg:Ostanite!!?

Post Marinko - 10.03.08 23:55

Jako sam zahvalan za vase komentare, bas znate "sazeti" to :) :P

Moram priznati da je Ivan blize moje tocke gledista. A i biskup ima meko srce kada je rodbina u pitanju i vjerne sluge. Ovi sto su bili na radnim obvezama, po Josipu, sami su sebi krivi. Bili su emotivci i nisu imali dovoljno snage da donesu tu tesku odluku kao sto su to uspjeli ovi sto su bili blize vatri (Blize vatri bolje se grije).(Tako je to sa karitasom bilo.) Ne krivim ja nikoga niti je moje da sudim. Ali me kopka to malo. A siguran sam da je biskup bio svjestan svoga auktoriteta tada. Ne sporim ni da je meni jako godilo onda ono sto nam je pripovjedao. Ali jednostavno u Kuljanima nije bilo ucenih ljudi u to doba prozriju npr. Strategiju rata, te srbske metode proganjanja i ubijanja... Mi nismo bili sposobni da izracunamo posljedice. Dok biskup je imao malo vise u svojoj torbi stoga stavljam u pitanje te poruke. A zna se da i crkva voli uplesti svoje prste u politiku i ostalo. Za mene to nije okej reci sada pa svako je mogao odluciti sto je htio. Ja mislim da je bilo razlike u signalima! Ima signal i signal! Bilo bi zanimljivo kada bi culi nesto od tih koji su bili tada blizu vatre. Bili? Pozdravi!

Odg:Ostanite!!?

Post Josip - 11.03.08 09:56

E, Marinko, Marinko. Nikom ovo nije milo ovako damu se prikripi nešto što nije reèeno. Ne rekoš nigdje da su sami sebi krivi, još si samo trebao reæi da sam ja mislio da me baš briga. A istina je skroz drugaèija, i ono što sam pisao jasno je kao dan, ali možda nenaglašeno. Samo sagledavam cijelu situaciju i cijeli kontekst. Meni nije stalo da dokažem neki svoj sud po svaku cijenu, npr. biskup=Milosevc. Bože saèuvaj. Samo na glas razmišljam i dok pišem ja otkrivam, a imam dobre volje da se potrudim nikoga ne "razapeti".

Npr. uopæe nisi uzeo u obzir nas nekoliko stotina koji smo "nagulili" i prije nego što je biskup progovorio ostanite. Odlazili su ljudi jer nisu htjeli u tu rezervu i iæi ratovati rat koji nije njihov. Jesu li oni svi biskupova svojta? A s druge strane, napisah to već, biskupova svojta su bili fratri na Petriæevcu, Trnu, u Presnaèama sveæenik i èasna, Prijedor i dr. i oni su svi ostali, valjda si imao onaj kalendar gdje je prikazano 5 ubijenih sveæenika i jedna èasna sestra. U meðuvremenu pronaðeni su još neki mrtvi, a bili su proglašeni nestalima, takoðer iz biskupovih suradnika. Trebali da nabrajam sveæenike, "biskupovu svojtu", koji su bili premlaævani i koji su pili svoju mokraæu po konc-logorima zajedno sa svojim stadom. Kako oni, što oni tamo rade, a biskupova su svojta? Źelim vam samo reæi da nevalja generalizirati.

i Ja sam išao u tom pravcu: ne generalizirati (stavljati pod isti šešir) i ne donositi unaprijed osudu a onda po svaku cijenu je dokazati.

Crkva i politika? To je kompleksno pitanje i materijal za novu temu. Crkva Božja živi u svijetu u kojem su ureðeni kakvi-takvi odnosi. Ti odnosi se zovu politika, a dio politike su i prava pripadnika vjernika, njihova socijalna, radnièka, nacionalna, imovinska i sva druga prava. Kad Crkva prikuplja i dijeli nekakve pakete za siromašne èlanove društva tad nitko ne kaže što petlja Crkva u politici, a siromašni su ljudi plod loše politike. Tako mislim da hijerarhija nikako nije mogla prije od ostalih vjernika, obiènih ljudi, znati što æe biti u ratnih godina. Svi smo nagaðali po signalu ovom ili onom. U sveæenstvu je više inteligencije, pa su to može stvoriti dojam da inteligencija lakše i bez malo odgovornosti zakljuèuje i donosi odluke. A već sam gore napisao, kako su postupili jedni a kako drugi na samom poèetku rata. Jedni su se nadali, drugi su oèajavali. Ni na kraj pameti mi nije da sudim jedne ili druge. Možda bi ti pomoglo u shvaæanju situacije da odeš na stranice biskupije i tamo proèitaš knjigu "U obrani obespravljenih", a imaš i ovdje direktan link.

Odg:Ljeto 93. biskup je rekao: Ostanite!!?

Post Plamenko B - 07.04.08 05:58

Dragi moji

Prije nego proèitam vaša razmišljanja, izrazit æu nekoliko mojih i jedno bolno iskustvo, naravno u vezi sa našim biskupom.

U mojoj ga porodici svi volimo, svi do jednog, eto imamo i jednog izroda, ali svima nam je drag, molimo se Bogu za njega, a kad ga ko od nas na TV-u ili uživo ugleda, javlja po porodici ko da je ugledao najmilijeg, pa to dijelimo.

Ne volimo mi njega što je biskup, i biskupa je svakakvih po svijetu bilo, ali ovaj naš nam drag, svi kažemo kakva plemenita ljudska duša, postao biskup a ostao naš.

Osobno za sve vrijeme rata, slušajuæi razne mudre glave svijeta kako razmišljaju, bez imalo dvojbe mogu između svega toga mulja i taloga izdvojiti rijetke prilike kad sam njega slušao i gledao po televiziji, on je jedini govorio kao pastir koji zna put, i ne samo da je to tvrdio nego i dokazivao svakom rijeðu razumljivom i zadnjemu èobanu kao što sam ja.

Gledajuæi ga onako dobrodušna okružena muljatorima svih vrsta, stoji uspravno, kao da zaista vjeruje u Boga, inaèe tko bi se sa takvim zdravim razumom usudio među njih stati, ostao je dosljedan sebi, svome Bogu i svome narodu do kraja.

E sad, i ja bih se složio da ga sudimo i osuđujemo ako æe mo osuđivati skromnost, poniznost, jednostavnost, èovjekoljublje, gorljivost za opæe dobro, tolerancija i uzdizanje svega što vodi životu, osuda svega što život sputava i uzima mu slobodu i sjaj ljepote njegove, pozivanje na Boga a ne uzdanje u silu i oružje a još manje u manipulacije i laži, mogao bih nabrjati do zore.

Meni je bio i danas je, ko drvo Božije, jablan koji je ponikao u toj krvavoj i nemirnoj dolini, i u njoj samuje, puno je ljudi okolo a on samuje,

Kad sam ga prvi put èuo tokom rata, dobio sam takvo pouzdanje, i Svemoguæem sam zahvaljivao što nas je darovao u tako opasnim vremenima jednog plemiæa na takvom mjestu, a ne neku sitnu dušu koja se uzda više u ljudsku pamet nego u Božiju Providnost, svega toga je svijet koliko hoæeš vidio, kad je rat prošao znali smo se našaliti, u našega biskupa je uvijek prije nego se on pojavi evo nasmijana èovjekoljublja koje dotakne i najokorelije, a dugo onda nema ništa, pa se tek onda mali skromni biskupiæ pijavljuje, sa raširenim rukama i veli, braæo ljudi budimo jednostavno ljudi, ne budimo nerazumne životinje, ...naš se biskup u tome svemu utopio, dolina je Banjaluèka poplavljena, samo su ljudi slijepi, ne vide da su se izrodili u predatore.

Teško da od nas netko može procijeniti kako je bilo i kako je biti biskup na toj vjetrometini.

Nikada ga nisam sreo u živo, a ko Pepic ga po glasu poznajem, da se pogodi i sretnem ga, rekao bih mu dragi brate, ti si najbolje što se našem narodu dogodilo u prelazu u novi milenijum, Bog te blagoslovio i uèinio svetim, ja ti se nikad u ime svih koji ti zahvaljuju ne mogu zahvaliti.

Sumnjam da igdje postoje razlozi radi kojih bi naš biskup imao nemirne snove, ili zašto bi teško zaspivao jer ga grize savijest, jer je krivo odlučivao i govorio, i, prije nego netko pomisli da sam u nekom transu, vjerska opsjednutost i slièno, svjestan sam ja da je i on ljudska duša, ali nemojte mi na njega, ne dirajte ga, zar je ikada krio koji su mu ideali i ko mu je nalogodavac, zar je to moguæe osuđivati?

Kad je biskup govorio narodu nemojte se buniti i nemojte na silu odgovarati silom, nego poniznošæu i strpljivošæu pokažite da za sviju ima mjesta i više nego što nam treba, onda je to uglavnom površno a i krivo razumljeno, jer, da je narod njega dobro razumio mi ne bismo danas bili gdje smo nego bi smo gradili bolji život tamo gdje smo se najviše zadužili.

Prejftino i olako smo dopustili da nam svijet oèi svojim igraèkama zamagli. Još nam nije stiglo u glavu da smo rasuti, ova rasutost mi govori da su veze među nama i bile labave, inaèe kako bi se moglo dogoditi da tako mirno doèekujemo jutra sa nepoznatim susjedima u nepoznatom i stranom svijetu, u kome bolje da se ne utopimo a utapamo se, a svako za se, e pa razumijem ja da iz naših fotelja nije lako èuti i razumijeti biskupa ni danas, on jednako bolno dira ono u nama, što kopka i uznemiruje, koga to zateèe u starenju, jako nezgodno jer malo je vremena i snage za popravljanje. Savjest je neobièna sprava Božija.

Èini mi se da æe biti da je baš zbog nje i naš dragi biskup takav kakav je.

Bio sam u nekoliko prilika u kojima su obièni nespretnjakoviæi i uz to još i pod gasom prièali svašta, osude iz nadutosti koje o pravednosti i stavljanju u tuði položaj ni ne slute, zato i sude, ali kad i takav bijednik, oprost mi Bože govori grdo o njemu mene zabolj, ne mogu si pomoæi, u tišini moje duše se molim i sve one osude prihvatim na se, molim da one do biskupa ne dopru, zar mu je malo jada i nevolje oko njega.

Ne budimo uskogrudni, ne tražimo grijeh i slabost da se obradujemo kad naðemo da su i drugi slabi, tražimo nadahnuæe, poniznost je uvijek potrebna, ali kad svojih kuæa se je moglo ostati. Samo je bilo malo onih koji su u to vjerovali kao biskup.

Kad sam poslije rata po HR vidio naše kako se razmiještaju u naporima da zažive u toj novoj stvarnosti nisam mogao doæi k sebi, vidio sam raznih krajeva po svijetu, od svih mi se najviše sviða zavièaj, meni je moj zavièaj ko najljepša simfonija, samo prave ljude u njega postaviš i imaš raj na zemlji.

Kako se toga može odreæi i to zaboraviti, šta nam je?

Zamislite sad samo da se desi da svi odluèimo da se vratimo kuæi, i krenemo u realizaciju, svi ko jedna duša, svi na projektu naših života, ko prije ko kasnije, krene rijeka živih ljudi koji su u svijetu pokupili mnoga znanja i iskustva, ali znaju odakle dolaze i gdje pripadaju, pa krenuli da poèiste i urede vrtove iz kojih su se hranili kad su rasli.

Kakvo je to silno bogatstvo i moæ, samo treba uputa i podrška od Duha, sve ostalo su sitnice, doæe samo.

Naš zavièaj je uistinu mjesto pitomo, a naš je životni zadatak da mu tu pitomost vratimo, bez nje nema prave radosti, a onda život što je, u tome smjeru ja vidim da je biskup zabradio, ja se za to suditi nikad usudio ne bih, meni to lijepo na ugled, ugledam i zastanem, zaèuđen, zar ni tolika samozatajnost u ova vremena ne može umaæi osudi, da neke sitnice ne znam bilo bi me stra.

Onima kojima se ove napomene èine nemoguæe i snovi samo mala podsjetnica, i ovo što imamo sad je bilo sasvim nemoguæe nedavno, sve što vjerujemo ne samo da je moguæe, ako vjerujemo i bit æe, samo ljudi toga nisu svjesni pa žive a domalo im je svejedno kakva im je vjera.

Èim sudimo, a pogotovo oštrije, dokaz je površnosti, svatko na ovome svijetu da se imalo u osobu i život našega biskupa udubi, našao bi sve razloge za radost i oduševljenje, stvar je samo vremena u kome živomo da se lave negativne vrijednosti i zanemaruje istina.

I zato, prije nego vas otpustim ova napomena, biskupa Franju Komaricu ne dirajte, bolje vam je, radije se za dušu njegovu i dobro svijeta za koje tako uzorito živi, pomolite! <http://barlovci-zupa.org/images/fbfiles/images/umolitvi-dd927ba55ee0bba059358f7eda1d9c79.jpg>

=====

Odg:Ljeto 93. biskup je rekao: Ostanite!!?

Post edita - 07.04.08 16:07

Citala sam vasa razmisljanja ovdje napisana i drago mi je zbog same teme a i zbog vaseg pisanja a i zbog slobode govora koja ovdje vlada bez brisanja, cenzure i tome slicnih rabota koja nekad ima svoju zadnju, no, kako rekoh, u slobodi govora kao i slobodi razmisljanja ono sto osjecamo i kako vidimo dobro je da se i kaze, jasno i glasno, sto bi rekli ni po babi ni po stricevima, e, sad ovdje je glavna tema nas i vas biskup, i neka je, sto se mene tice trebali smo odavno vec pisati i o njemu i o nasim svecenicima i sto ja uvijek naglasim da se barem neki od njih javi pa spusti slovo ovdje kako bi to lijepo bilo, imali bi svi osjecaj neke vece i jace povezanosti, evo, kad smo ugledali fra Duju cisto bi mu od srca cestitali i Uskrs i Bozic i Gospodandjele ma sve zivo samo da taj fluid povezanosti bude sto jaci i trajniji...eto, dakle, dragi nasi svecenici javite se svi vi koji umijete baratati sa ovim modernim napravama, nama ce biti drago citati vas a i vama ce biti drago dijeliti ovo mjesto jer mi smo vasi a vi nasi, dzabe sto nas dijele ovolike daljine kad nam je jedno zajednicko, mjesto odakle smo potekli i kamo stremimo i tu nam se svima isto pise,

nego, svaka cast svima na vasim razmisljanjima makar se razlikovala medjusobno, neka i toga nema veze, ja sam za slobodu govora i misljenja, jer da svi udaramo u istu zicu postalo bi monotono, a na kraju krajeva, bilo je kako je bilo, lose po nas, generalno uzevsi i kad oduzmes i presaberes sve u svemu sta nas je snaslo i kako se odigralo dobro smo svi skupa zivu glavu iznijeli iz onog kaosa o kome bolje na ovo moje rano dalekokanadskojutro da i ne pocinjem pisati. Posto se zurim na posao uvecer ako ne zaspim napisat cu kako sam ja to sve vidjela i vidim sto se tice i odluka koje su trebale ili koje su se morale donijeti, o karitasu a i o tim nekim nepravdama koje su vladale za toga nemiloga doba koje nas je preko noci rasulo, u kojem smo morali donositi odluke svatko od nas ponaosob a da niti smo bili pametni sto i kako, kuda i kamo niti smo bili tome dorasli...jer tko moze biti toliko pametan i mudar, toliko vizionarski i prorocki biti sposoban pa donijeti odluku otici sa vlastitog stoljetnog ognjista a da ne napravi gresku u koracima...i jos sto drugih manjih i vecih odluka usput a koliko ih je pravilno donesenih znamo i sami i taj racun svaki dan prebrojavamo na ovim nasim razbacnim kontinentima gdje i sami znate kako nam je i kako smo mi na njima.

Kad se taknemo ovog naseg svjetski a to svjetski doista i jest fakt poznatog biskupa jedno je sigurno ili ga vole ili ga ne vole...sredine nema. Ako mene pitate ja sam u ovoj prvo grupi... on je meni nas biskup, onaj narodni, plemeniti i dobri biskup a jel svet naravno da nije jer hoda po ovoj nama svima zajendickoj zemlji, ono sto je takodjer jedna teska i gorka istina ali istina jest to da je na ovoga naseg biskupa Franju pala u povijesti banjlucke biskupije najteza i najodgovornija zadaca od svih do tadasnjih biskupa kroz povijest koja je kako i sami znate uvijek bila burna i nevaljala po nas narod u Banjaluci i siroj okolici koja potpada pod banjalucku biskupiju. Dakle, ni jednoj glavi koja je nosila biskupsku mitru nije se toliko brige i jada i odluka i problema natovarilo na glavu kao ovoj biskupskoj glavi biskupa Franje, trebalo je to moci izdržati i imati snage gledati kako se ruse crkve, pale keuce, ubijaju svecenici, rastjeruje narod, prazni zupa po zupa i u

tome svemu ostati dosljedan. Kad bolje razmislim sta da je on izveo narod iz Banja Luke kao sto je bila jedna od teza... kao sto je bio vjerojatno natjeravan da potpise masovni izlazak srpskim vlastima u to vrijeme... danas bi se na njega gledalo kao suucesnika etnickog ciscenja, vlasti bi imale jako dobro pravdanje da je on biskup sam na svoju ruku izveo svoj narod znaci niko narod nije protjerao otisli su sami... kako rekoh pisat cu ja jos a mozda u medjuvremenu se jos netko javi nikad ne znas tko nas sve ovdje cita.

A sad se sjetih onih crnih vijesti na CNN-u kad su objavili vijest kaze nesto biskup Komarica...pa nitko nije znao gdje je i sta je sa njim...ma svasta je bilo, pa ono kad je govorio na istoj toj postaji ma bolje da vam vise ne pricam, tuzno i pretuzno ali da nam je to tada tako puno znacilo jest, i fala mu na tome jer je dizao svoj glas, govorio kad je cijeli svijet, licemjerni svijet sutio i to se treba reci da smo mu na tome zahvalni, on je taj koji je prvi dozvao novinare da odu i objave one slike Keraterma logora gdje su ljudske izglednjele aveti provirivale iza bodljikave zice i tu mu treba takodjer zahvaliti. Cini mi se kako god oduzmemo i sabaremo, racun uvijek isti..puno vise je dobroga nego losega u radu i djelovanju tog naseg biskupa, opet ja to nasiroko al sad imate sta i citati, odo sad pa se vratim grdna rano treba izaci na ovu kisurinu a ne pokvasiti cipele.:(

=====